

Daniel Podnecký

Komentář k Provolání ke všem bytostem Světelné rodiny

Motto:

„Jediná příčina všech zmatků ve světě je v tom, že lidé nerozeznávají nezbytné od ne nezbytného, že nezbytné věci opomíjejí a zbytečnými že se nekonečně zaměstnávají, zaplétají a matou.“

„Chtěli jsme totiž být bohy, avšak d'ábelským způsobem: být podobni Bohu vlastní vševědoucností a rovni d'áblu vypovězením poslušnosti.“

(J.A. Komenský: Jedno nezbytné)

Když jsem před lety plánoval přednášku ke své knize ‚Na Počátku byla Matka‘, chtěl jsem ji začít jednoduchou otázkou: „Věříte, že existuje náhoda?“

Jsou jen dvě možné odpovědi – ne nebo ano. Pokud se připojíte k mému ne, tedy, že náhoda neexistuje, nezbyvá než připustit, že jednotlivé události jsou posloupností a důsledkem jiných nenáhodných událostí, tedy, že vše se odehrává v jakýchsi algoritmech, které jsou „řízeny“, zjednodušeně řešeno, nějakým „kosmickým“ programem. A pokud se nebudeme bát hloubat dál, možná, že i připustíme, že tento program má svého/své tvůrce a může být jím/jimi ovládán. A o tom píšu v této knize.

Proč takto začínám? Snad proto, že pokud odpovídáte „ne“ a přikláníte se na stranu ‚řízené posloupnosti událostí‘, současně si musíte položit závažnou otázku: „Má člověk nějakou svobodnou vůli zasáhnout do tohoto programu?“

Já odpovídám: ANO! Naše svobodná vůle spočívá v tom, že si vybíráme, jaký „program“ si zvolíme a necháme na sebe působit. V souladu s existencí života v Universu jsou totiž pouze dva směry vývoje – jeden míří ke Světlu, druhý míří do Temnoty. A zatímco ‚programy‘ Světla svojí čistotou, jednoduchostí, pravdivostí a vedením v lásce a radosti se stávají pro člověka tak neuvěřitelně prosté, až nudné, že je přehlídí, programy Antisvětla mu místo toho dávají vybrat si z nespočetně lákavých variant života, čímž ho vtahují do osidné sítě událostí, do kterých se víc a víc zaplétá, až je lapen, uvězněn a zotročen. Proto je potřeba důkladně zvažovat, jaký program si vybíráte, jakým směrem se vydáváte.

Každý člověk má v dnešní době v sobě nastavené kanály na přijímání Světla i Antisvětla. A zatímco zdroj Antisvětla je napojen výhradně na hlavu a „rozum“, frekvence zdroje Světla je naladěna na frekvenci našeho srdce tak, aby tomu, kdo chce své srdce otevřít Světlu, posilovala jeho vnitřní vyzařování, tolik potřebné k tomu, abychom se (jak krásně napsal J.A.Komenský v díle ‚Jedno nezbytné‘) dokázali vymotat z labyrintu světa, opustili sisyfófské balvany či nepodlehli tantalovým touhám a vydali se cestou nezbytnou pro dosažení záměru Prvotního Stvořitele, kterým je Život všech bytostí ve Světle.

Život ve Světle je životem plynoucím v lásce, radosti, harmonii, vztahu k Matce Zemi, sounáležitosti se všemi bytostmi Světla, pokoji a vlídnosti, laskavosti i soucitu. Niterně věřím tomu, že Prvotní Stvořitel nikdy nechtěl a nechce, abychom trpěli, prožívali strachy či bolesti jakéhokoli druhu, abychom procházeli „zkouškami“, abychom o něco bojovali, hnali se za majetky, postavením, výkony, byli ovládanými nebo ovládali..., prostě, abychom byli čímkoli spojeni s atributy Antisvětla. Bohužel, okolnostmi uchvácení moci silami Antisvětla jsme vtaženi do Systému a nyní záleží na tom, zda, v tento čas, jsme ochotni a schopni se sjednotit s ostatními členy Světelné rodiny, abychom Láskou a intenzitou spojeného Světelného paprsku rozbili dosud neprostupnou a stále se zahušťující clonu Temnoty a osvětily Universum. Neboť to je to, čeho se síly Antisvětla bojí.

Lásky a intenzity Světla těch, kteří nechtějí zabloudit v labyrintu Systému, nechtějí se dát spoutat vlákny pavoučí sítě elektrické, elektronické, datové či jiné a nechtějí se tak stát jen rozumovými výkonnými jednotkami Systému. Proto jsme sledováni, izolováni, omezováni, manipulováni, cenzurováni, kontrolováni.

Píšu provolání ke všem bytostem Světelné rodiny nyní, v době neklidné, poznamenané skrytým bojem mocenských sil o ovládnutí Země, podrobení lidské rasy a vytvoření nového řádu, jejímž viditelným projevem je nyní testovací akce s názvem Covid19. Píšu toto provolání v době, kdy mnoho mluvíme, ale necháváme se od sebe oddělovat. Píšu toto v době, kdy pozorujeme, jak síly Temnoty mistrně jednájí pod falešnými billboardy: „věda vás spasí“ „zachraňte planetu“, „postaráme se o vaše zdraví“ či „ochráníme vás před dezinformacemi“, aby bez jakéhokoli publikovaného protestu zahájily dělení lidí na očkované a neočkované, na poddajné a nepoddajné, na loajální a neloajální, na elektrifikované a neelektrifikované, na kontrolované a nekontrolované, kontrolovatelné a nekontrolovatelné...

Podle jednoho dávného proroctví má být papež František posledním papežem končícím v roce 2023. Jakkoli se toto proroctví může jevit absurdní, vývoj událostí v posledních desetiletích spěje k ukončení instituce církve jako mocenského nástroje černého bratrstva, neboť katolická církev ztratila svůj potenciál ovládat lidi. Síly Antisvětla jí tedy potřebují nahradit novým, mocnějším nástrojem ‚moderní‘ doby, a to vědou, do jejíhož čela postavili ‚péči‘ o zdraví člověka. Všimáte-li si zpráv, dozvíte se, že jedině to, co je vědecky podloženo z ‚ověřených‘ vládních laboratoří Systému, je správné a pravdivé, vše ostatní jsou dezinformace či poplašné zprávy. A ačkoli se Systém stále navenek prezentuje jako systém zastávající svobodu člověka a svobodu slova, setkáváme se v realitě s rostoucí cenzurou a zabraňováním šíření jiných zpráv a informací, než které jsou Systémem ‚schváleny‘.

Poznámka: Za časů moci katolické církve v Evropě bylo lidem řečeno veřejně a otevřeně: jsi-li katolík a budeš-li se řídit pokyny církevních představitelů, pak je to s tebou v pořádku. Pokud ne, jsi kacíř a nejen církevní, ale i světská moc, podléhájí církvi, tě bude pronásledovat. Dnes se ocitáme na prahu nové éry „čarodějnictví“, kdy vládnoucí moc ustavila za nejvyšší pravdu vydávané postuláty lživědy (které se upravují podle potřeby moci), na základě kteréžto doktríny začínají být ti, co ji neuznávají, perzekuováni.

V jedné ze svých přednášek v roce 1911 Rudolf Steiner hovořil o rapsódech, tj. lidech, kteří svými bájemi a pohádkami předávali mystická poselství. Já mezi takovéto rapsódy řadím i J.R.R. Tolkiena, zejména pak jeho knihu Pán prstenů. Je neuvěřitelné, kolik skrytých poselství kniha obsahuje, i když za sebe mohu vyzdvihnout úchvatné filmové zpracování této knihy, které, ve své nezkrácené délce, přináší každému, kdo je připravený a bdělý, nespočet mystérií, obrazů a podobností k době, ve které žijeme. Mystéria objevující se v tomto filmu se prolínají v mnoha úrovních a dovolte mi pár z nich použít dále k připodobnění některých současných událostí.

Je to Elrond, jeden z nejvyšších zástupců elfů na Zemi, který při rozhovoru se svojí dcerou Arwen, v úvahách nad vývojem událostí budoucích a ne zcela jistých, říká: „Smrtí Aragorna zmizí obraz nádhery světů lidí v nezkalené slávě před rozpadem světa.“ Je důvod se domnívat, že jsme na tomto prahu rozpadu světa, i když ještě stále věřím, že není vše ztraceno. Nevím, zda lidé mají někde mezi sebou potomka Aragorna – posledního krále lidí Světla, nevím, zda stále máme někde na Zemi přítomné elfy Elronda či Galadriel..., co však vím, je, že mnozí z nás mají v sobě ještě Světlo!

Je to třeba patrné z mnohých článků či videí z besed za účasti Jaroslava Duška, Jiřího Ledvinky, Mudr. Vojáčka, videí webu Cesty k sobě, a řady dalších. Mnohé je zde řečeno,

mnohé se opakuje, mnohé každého hledajícího vede k sobě. V tuto chvíli se ale ptám: Co uděláme reálně pro propojení těch, kteří jsou lampičkami, nositeli Světla, abychom aktivovali spící Samáthi, abychom se spojili s našimi elfy či anděly, a hledali způsob osvětlení Temnoty?

Chceme-li něco změnit, je potřeba opustit slova a přistoupit k činům. Budou to jiné činy, než když se vedla válka o Středozeem. Dnes stojí lidstvo rozdrobené, ve zmatení jazyků neschopné volně komunikovat, na základě absurdních opatření izolované, proti výborně organizované armádě sil Temnoty. Pán Antisvětla je poučený z poslední prohry a vybavený dokonalým maskováním, marketingem, elektronickou kontrolou na Zemi i nad Zemí, avšak stále má strach. Strach z každého Světélka, které bliká na Zemi. Kde ovšem jsou ta Světélka? Víme kdo je kdo? Dokážeme se rozsvítit a spojit? Protože jedině v jednotě Světla se násobí intenzita Jeho působení proti Temnotě. J.A. Komenský velmi moudře zdůrazňuje sílu a možnosti Světla oproti temnotě ve svém díle Cesta Světla, i když síly Antisvětla již dávno v minulosti dokázaly, že jsou schopny zahustit temnotu do neprostupné clony, kterou žádný jednotlivý paprsek Světla neprojde. Víme však, že když se bytosti Světla spojí a společným vyzařováním vytvoří proud Světla na frekvenci Lásky, žádná překážka tomuto proudu neodolá.

V Roklince vzniklo Společenství prstenu, je nyní na nás hledat v současné době cestu, jak se spojit, jak rozsvítit majáky (přijmeme podobnost s rozsvícenými majáky mezi Gondorem a Rohanem), aby se všichni lidé na celé Zemi, nesoucí Světlo, o sobě dozvěděli a stali se součástí nového společenství.

Možná, že však někomu přijde na mysl otázka, zda má smysl něco praktického v této oblasti činit? Zda nezástát pouze u slov a vnitřního hledání jednotlivce. Vždyť již v minulosti byly takovéto snahy zmařeny či udušeny. Dokonce ani příchod syna našeho Prvotního Stvořitele, jehož „Bytí“ se manifestovalo v člověku jménem Ježíš, který svými každodenními činy přinášel Světlo do Temnoty a rozsvěcoval lampičky v srdcích lidí, jež ho následovali, nedokázal zvrátit záměr Pána Temnoty. Navíc se silám Antisvětla podařilo Ježíše zabít a jeho smrt využít ve svůj vlastní prospěch. Prostřednictvím apoštola Pavla byla vytvořena doktrína hříchu a mučednické smrti a postavena za dogma katolického křesťanství, s jejíž pomocí pak mocenská instituce zvaná církev ovládala svět. Nadarmo se následovníci Ježíšova učení, ať už se jednalo o rody Rex Deus, postavu Christiana Rosenkreuze či velké učitele (mezi které lze právem řadit i J.A. Komenského či Rudolfa Steinera), snažili o nápravu věcí světa, pokaždé byly jejich myšlenky odmítnuty, nepochopeny, překrouceny či odsouzeny. I proto se může zdát, že znovu usilovat o prosazení snahy přivést člověka ke Světlu skrz poznání oddělení nezbytného od ne nezbytného v současném světě, kdy se síly Antisvětla daly do pohybu, aby zasadily konečný zdrcující úder lidskému pokolení a všem stvořením Světla, může být jen marněním času a úsilí. Možná, že ale i v tomto případě platí: Byť se zdá vývojem událostí, že je vše ztracené, ještě to neznamená, že je to ztraceno. Vždyť situace Společenstva prstenu také stála na hraně!

V jedné z besed Jaroslava Duška (s Radovanem) se objevil návrh sejít se u kulatého stolu se zástupci „protistrany“ a diskutovat s nimi. Nejspíš jsem příliš osobně vtažen do mystéria Pána prstenů, neboť si nedokážu představit setkání členů Společenství prstenu se skřety, skuruty či nazgúly v čele se Sauronem a Sarumanem. Ale třeba Gandalf by byl jiného názoru...

Za mne bych přivítal třeba vznik svobodného rádia světla (*za socialismu jsme poslouchali rádio Svobodná Evropa*), nebo že po vzoru Darknetu vznikne Lighnet, na který by bylo možné umisťovat videa, která dnes všichni sdílí na Youtube, ačkoli se ví, že tento kanál je kontrolován a cenzurován (povídání síly Temnoty neohrožuje a mají alespoň pod kontrolou jejich aktéry). A jistě existuje daleko více nápadů jak propojit bytosti Světla, i

těch, kteří jsou ochotni a schopni je realizovat (co třeba využít telepatie – je zajímavé, že učení se telepatii chybí).

Jako malé Světélko volám do světa. Je ale klidně možné, že události nevidím v pravém světle. Možná, že vskutku máme zůstat odevzdaní názoru, že bez zásahu shůry se dá vývoji událostí jenom přihlížet a náš úkol je naučit se věci přijímat takové, jaké jsou, s vděčností a považovat je za Jeho vůli v souladu s nebeským řádem. Že vše negativní je součástí Jednoty, jak většina esoteriků tvrdí. Že není třeba aktivovat síly Světla a tím se postavit omezením, které síly Antisvětla nastolily. Že je potřeba přijmout Sarumanovu vizi, tj. přijmout názor, že proti silám Antisvětla se nedá zvítězit, že se s nimi musíme spojit.

Nevede nás však přijetí Jednoty dobra a zla (Světla a Antisvětla) pouze k nečinnosti a žehrání na Stvořitele, proč to dopustil?

Já té Jednotě prostě nevěřím!

Na závěr bych chtěl ještě uvést vybrané citace z dvou knih, které mne zaujaly v souvislosti s dnešním děním:

1. Spis Fama Fraternitatis R.C. s esoterickou analýzou od J.van Rijckenborgha:

„Lidé, kteří se již poněkud zabývali studiem esoterických věd, brzy zjišťují, že v celém kosmu se vede příšerný nadlidský zápas mezi silami dobra a zla. Když se seznamujeme se starými náboženstvími, mýty a legendami, jak se tradují od počátku věků, ohromuje nás děsivá dramatická tohoto věčného sváru na nebi i na zemi, sváru mezi negativem a pozitivem, mezi dobrem a zlem.

V tom sváru mají lidé svou vlastní úlohu. Účastní se toho zápasu, těchto procesů tříbení, jež jsou přirozeně nutné.... Země je tyglík, do nějž je vhozen každý... V tomto sporu jsou všichni povinni vybrat si. Připojíte se k zástupům bílého světla? Nebo chcete náležet k černému bratrstvu?..... Zřetelně můžeme rozlišit dva tábory. Do jednoho z nich musíte vstoupit.

.... V teologickém smyslu neexistují žádná nebesa. Vaše nebesa jsou zde, a lidem se povedlo prozatím z nich udělat peklo. Následkem toho dospěly věci ke strašné bezútěšnosti, a tak teologové spekulují s nebeským světem, kde je nikdo nemůže pohltit a k němuž se mohou utíkat z pekla, jež sami vytvořili.

....Je nesčetně těch, kteří hledají a hledají a sahají po neproniknutelném mystériu, ale bez jakéhokoli výsledku.

....Vakuum mezi vámi a nezbadatelným mystériem, to je závojíček lehký jako pírko. Podstata věcí je vám blíž, než ruce a nohy, protože přebývá ve vás; protože Boží plán je hluboko ukryt i ve vás. A přece vám není nic vzdálenější, jestliže nechcete svůj život přizpůsobit požadavku a nároku věcí.

Z Boha zrozen, v Ježíši zhynul, skrze Ducha Svatého znovuzrozen!

.....

Na tomto světě se vede mocný zápas. Je to svár mezi mocnostmi dobra a mocnostmi zla, svár mezi dvojí formou vývoje vědomí. ... Současný člověk je směsí těchto dvou stavů vědomí. Intenzivní svár světa tedy zuří také v jeho vlastní bytosti.

... Tak to je ten svár, boj sil, které se protíví Božímu plánu. Protože vědí o svém zániku, podstupují zoufalý boj proti silám, jež mají vědomí Boha. Není to přímý boj – vždyť v setkání tváří v tvář by se bitva velice rychle rozhodla ve prospěch bratří světla. Ne, tenhle svár, to je komplikovaný boj, nad nímž se tají dech: boj o závažnou, velikou kořist, totiž o davy, o člověka jako stádní zvíře. Temné síly bojují o sebezachování, bojují na život a na smrt a dávají do toho všechny své schopnosti. Jejich sebezáchova je závislá na moci nad davy, na hlouposti davů, na pozastavenosti vývoje davů, na tom, aby se svobodné individuum, které se rozvíjí, samo zničilo.

Zlo ve vás se může potvrzovat a prosazovat jen, když mu poskytnete obydlí, když je zvete dál.... Když se zlu, černé říši, nenabízí bydliště dobrovolně, bere si je autoritativními a totalitárními manifestacemi, utlačování a zotročováním.

...Boj, který se vede, je nanejvýš rafinovaný, protože se v něm využívá nesmírně rozvinutý intelekt. Lidský duch ve zjevení je zaveden do labyrintu věcí, přikován k rozmanitosti idejí pomocí materialistické vědy, jež se stala pacholkem, pomocí zvrhlého umění, pomocí náboženskosti našich dnů, jež proklíná apoteózu.

... Nemá smysl nutit vás, abyste zaujali své místo ve vojsku světla. Síly světla nemohou vystupovat autoritářsky, ani kdybyste je o to ve svém stesku prosili. Paprsky světla nemohou osvětlovat nebesa, dokud nad obzor nevyjde samo Slunce.

Proto přicházíme s naléhavým apelem na to vyšší ve vás, na to, co se ve vás uskutečnilo skrze Krista: zapojte se do našich řad, do služby dobru, pravdě a spravedlnosti. Zvítězit můžete jedině skrze světlo a metodou světla.“

2. Spis Confessio Fraternitatis R.C. s esoterickou analýzou od J.van Rijckenborgha:

„Řekněme si upřímně, že se z nás stali zvnějškovatělí lidé. Naše západní kultura je silně povrchní. Nezná mocné výšiny zářící reality, je bez hloubky a niternosti. Zaměřila se na formu a formálnost. Podlehla módě. Celý aparát, který tak dobře známe, celý ten komplikovaný organismus je chorý. Je na smrt nemocný, protože už nemá duši.

Idealismus má své meze. Stal se z něj materialismus s několika povadlými květy. Věda se na celé frontě ocitla na scestí a teologie, ta je už léta stejně mrtvá jako éra Atlantidy. Stále znovu se na obzoru vynořuje tvář s trnovou korunou, zatímco na zemi se znovu a znovu v mohutných mračnech táhne dým střelného prachu. A kostely se rozléhají fráze, kázání o neznámém Bohu, koktání a žvatlání o Kristu, kterého neznají, neprožívají, a kterého přesto dennodenně přibíjejí na kříž.

Lidé nepřestávají hledat, ale apriorně se svazují s touto kulturou. To je ovšem beznadějná situace. Vy to všechno samozřejmě víte. Vaše noviny a knihy o tom hovoří. Berete to na vědomí. Bavíte se o tom spolu. Všichni souhlasíte s působivými články a spisy. Ale proč se vás to nedotýká? Proč se ve vás něco nehrouť? Jak to, že necítíte chvění věčnosti v čase? Nejsme na tom jako onen ‚Kdokoli‘ ve stejnojmenném středověkém dramatu? Smrt, posel Boží, přichází ke Kdokoli a říká: ‚Kdokoli, kampak se chystáš, tak pěkně vyšňořen? Na Boha už jsi zapomněl?‘

....

My jsme z Božího rodu! Jsme stvořeni podle jeho obrazu. Žhne v nás Boží jiskra... Musíme se osvobodit od svých omezení, od svého otrockého ducha.

.... Tak bezohledně, jako svýma nohama zadupáváme trávu a drobný život přírody, mjíme i tu úpěnlivou tvář (Krista), protože si právě hledíme třeba burzovních zpráv. Proto je posláním Řádu Kříže s Růží říci Vám, kdo, co a jaký je Kristus, co od nás žádá tento mocný sluneční duch a co pro nás chce a činí.... Nejde o to, abychom pasivně čekali, že On všechno urovná. Ne, to musíme udělat my sami!

....

Chápete dramatickost situace? Žijeme ve společnosti, která je tak zkažená, že už nenabízí žádnou možnost dalšího vývoje. Celý svět musí být obnoven, ale vůdci a opory společnosti to nevidí. A dav je příliš nevědomý.“

Bud' vůle Tvá.